ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
HENRIK SAUGMANDSGAARD ØE
της 21ης Ιουλίου 2016[1]

Υπόθεση C-128/15

Βασίλειο της Ισπανίας
κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

«Προσφυγή ακυρώσεως — Αλιεία — Κανονισμός (ΕΕ) 1367/2014, σχετικά με τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων για ορισμένα αποθέματα ιχθύων βαθέων υδάτων — Γρεναδιέρος των βράχων και κορδέλα — Κίνδυνος εσφαλμένων δηλώσεων — Κοινές αλιευτικές δυνατότητες για τα δύο είδη — Κλείδα κατανομής — Εθνικές ποσοστώσεις — Κύρος — Κανονισμός (ΕΕ) 1380/2013 σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική — Άρθρο 2, παράγραφος 2 — Προληπτική προσέγγιση — Άρθρο 16, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος — Αρχή της σχετικής σταθερότητας των αλιευτικών δραστηριοτήτων — Παραβίαση»

I – Εισαγωγή

1. Με το δικόγραφο της προσφυγής του, το Βασίλειο της Ισπανίας ζητεί την ακύρωση του κανονισμού (ΕΕ) 1367/2014 (στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός)[2], με την αιτιολογία ότι το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπερέβη τα όρια της εξουσίας του εκτιμήσεως, καθορίζοντας και κατανέμοντας συνολικά επιτρεπόμενα αλιεύματα (TAC) τα οποία είναι κοινά για τον γρεναδιέρο των βράχων (coryphaenoides rupestris) και την κορδέλα (macrourus berglax), κατά παραβίαση των αρχών της σχετικής σταθερότητας, της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως.

2. Για τους λόγους που θα εκθέσω κατωτέρω, εκτιμώ ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παραβίαση της αρχής της σχετικής σταθερότητας, πρέπει να γίνει δεκτός, οπότε θα περιοριστώ στις παρούσες προτάσεις στην εξέταση του πρώτου αυτού λόγου.

II – Το νομικό πλαίσιο

3. Το νομικό πλαίσιο περιλαμβάνει, αφενός, τον κανονισμό (ΕΕ) 1380/2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική (ΚΑΠ)[3], όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 1385/2013[4] (στο εξής: κανονισμός ΚΑΠ), και, αφετέρου, τον προσβαλλόμενο κανονισμό.

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

2 — Κανονισμός του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2014, σχετικά με τον καθορισμό, για το 2015 και το 2016, των αλιευτικών δυνατοτήτων για τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη για ορισμένα αποθέματα ιχθύων βαθέων υδάτων (ΕΕ 2014, L 366, σ. 1).

3 — Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 1954/2003 και (ΕΚ) 1224/2009 και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 2371/2002 και (ΕΚ) 639/2004 και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 354, σ. 22).

4 — Κανονισμός του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για την τροποποίηση των κανονισμών [του Συμβουλίου] (ΕΚ) 850/98 και (ΕΚ) 1224/2009 καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΚ) 1069/2009, (ΕΕ) 1379/2013 και (ΕΕ) 1380/2013, λόγω της τροποποίησης του καθεστώτος της Μαγιότ έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2013, L 354, σ. 86).

Α – *Ο κανονισμός ΚΑΠ*

4. Οι αιτιολογικές σκέψεις 35 έως 37 του κανονισμού ΚΑΠ έχουν ως εξής:

«(35) Δεδομένης της επισφαλούς οικονομικής κατάστασης του τομέα της αλιείας και της εξάρτησης ορισμένων παράκτιων κοινοτήτων από τις αλιευτικές δραστηριότητες, είναι αναγκαίο να διασφαλισθεί η σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων μέσω του επιμερισμού αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ των κρατών μελών, ο οποίος θα στηρίζεται στην κατανομή ενός προβλέψιμου μεριδίου των αποθεμάτων για κάθε κράτος μέλος.

(36) Αυτή η σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων, δεδομένης της προσωρινής βιολογικής κατάστασης των αποθεμάτων, θα πρέπει να διασφαλίζει και να λαμβάνει πλήρως υπόψη τις ιδιαίτερες ανάγκες περιοχών όπου οι τοπικές κοινότητες εξαρτώνται ιδιαίτερα από την αλιεία και τις συναφείς δραστηριότητες, όπως αποφάσισε το Συμβούλιο στο ψήφισμα της 3ης Νοεμβρίου 1976 και ιδίως στο Παράρτημα VII του ψηφίσματος αυτού.

(37) Συνεπώς, η σχετική σταθερότητα θα πρέπει να εκλαμβάνεται με αυτή την έννοια.»

5. Το άρθρο 2 του κανονισμού ΚΑΠ, το οποίο καθορίζει τους σκοπούς της ΚΑΠ, έχει ως εξής:

«1. Η ΚΑΠ διασφαλίζει ότι οι δραστηριότητες αλιείας και υδατοκαλλιέργειας είναι περιβαλλοντικά βιώσιμες μακροπρόθεσμα και ότι υπόκεινται σε διαχείριση με τρόπο που είναι συμβατός με τον στόχο της επίτευξης οικονομικών, κοινωνικών οφελών και οφελών για την απασχόληση, συμβάλλοντας παράλληλα στη διαθεσιμότητα του επισιτιστικού εφοδιασμού.

2. Η ΚΑΠ εφαρμόζει την προληπτική προσέγγιση για τη διαχείριση της αλιείας και έχει σκοπό να διασφαλίσει ότι η εκμετάλλευση των έμβιων βιολογικών πόρων της θάλασσας αποκαθιστά και διατηρεί τους πληθυσμούς των αλιευόμενων ειδών πάνω από τα επίπεδα εκείνα που μπορούν να εξασφαλίσουν τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση.

[…]»

6. Το άρθρο 4, παράγραφος 1, σημείο 8, του κανονισμού ΚΑΠ ορίζει την προληπτική προσέγγιση στη διαχείριση της αλιείας ως «προσέγγιση σύμφωνα με την οποία η έλλειψη κατάλληλων επιστημονικών πληροφοριών δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται ως λόγος για την αναβολή ή την παράλειψη λήψης διαχειριστικών μέτρων για τη διατήρηση ειδών-στόχων, συναφών ή εξαρτώμενων ειδών ή ειδών που δεν αποτελούν στόχο της αλιείας, καθώς και του περιβάλλοντός τους».

7. Το άρθρο 6, το οποίο έχει περιληφθεί στο μέρος ΙΙΙ του κανονισμού ΚΑΠ, το οποίο τιτλοφορείται «Μέτρα για τη διατήρηση και τη βιώσιμη εκμετάλλευση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων», ορίζει τα εξής:

«1. Για την επίτευξη των στόχων της ΚΑΠ σχετικά με την διατήρηση και την βιώσιμη εκμετάλλευση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων που ορίζονται στο άρθρο 2, η Ένωση εγκρίνει τα μέτρα διατήρησης που ορίζονται στο άρθρο 7.

2. Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με τα αρμόδια γνωμοδοτικά και επιστημονικά όργανα. Τα μέτρα διατήρησης εγκρίνονται σύμφωνα με τις διαθέσιμες επιστημονικές, τεχνικές και οικονομικές γνωμοδοτήσεις, περιλαμβανομένων, κατά περίπτωση, εκθέσεων της [επιστημονικής, τεχνικής και οικονομικής επιτροπής αλιείας (ΕΤΟΕΑ)] και άλλων γνωμοδοτικών οργάνων, συμβουλών των γνωμοδοτικών συμβουλίων και κοινών συστάσεων των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 18.

[…]»

8. Το άρθρο 7 του κανονισμού ΚΑΠ, τιτλοφορούμενο «Είδη μέτρων διατήρησης», ορίζει τα εξής:

«1. Στα μέτρα για τη διατήρηση και τη βιώσιμη εκμετάλλευση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων μπορούν να συμπεριληφθούν, μεταξύ άλλων, τα εξής:

[…]

ε) η λήψη μέτρων για τον καθορισμό και την κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων,

[…]».

9. Το άρθρο 16 του κανονισμού ΚΑΠ, τιτλοφορούμενο «Αλιευτικές δυνατότητες», ορίζει τα εξής:

«1. Η κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ κρατών μελών διασφαλίζει τη σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων κάθε κράτους μέλους για κάθε απόθεμα ιχθύων ή τύπο αλιείας. Κατά την κατανομή νέων αλιευτικών δυνατοτήτων, λαμβάνονται υπόψη τα συμφέροντα κάθε κράτους μέλους.

[…]

4. Οι αλιευτικές δυνατότητες καθορίζονται σύμφωνα με τους στόχους που καθορίζονται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, και σύμφωνα με τους ποσοτικοποιημένους στόχους, τα χρονοδιαγράμματα και τα περιθώρια του άρθρου 9, παράγραφος 2, και του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχεία β′ και γ′.

[…]»

Β – *Ο προσβαλλόμενος κανονισμός*

10. Οι αιτιολογικές σκέψεις 1 έως 4 και 7 του προσβαλλόμενου κανονισμού έχουν ως εξής:

«(1) Το άρθρο 43, παράγραφος 3, [ΣΛΕΕ] προβλέπει ότι το Συμβούλιο, μετά από πρόταση της Επιτροπής, εκδίδει μέτρα σχετικά με τον καθορισμό και την κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων.

(2) Ο κανονισμός [ΚΑΠ] απαιτεί τα μέτρα διατήρησης να εγκρίνονται σύμφωνα με τις διαθέσιμες επιστημονικές, τεχνικές και οικονομικές γνωμοδοτήσεις, περιλαμβανομένων, κατά περίπτωση, εκθέσεων που συντάσσει η επιστημονική, τεχνική και οικονομική επιτροπή αλιείας.

(3) Εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου η θέσπιση μέτρων περί καθορισμού και κατανομής των αλιευτικών δυνατοτήτων, συμπεριλαμβανομένων ορισμένων όρων που συνδέονται λειτουργικά με αυτές, ανάλογα με την περίπτωση. Οι αλιευτικές δυνατότητες πρέπει να κατανέμονται μεταξύ των κρατών μελών κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται σε κάθε κράτος μέλος σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων, για κάθε απόθεμα ή τύπο αλιείας, λαμβανομένων δεόντως υπόψη των στόχων της [ΚΑΠ] που καθορίζονται στον κανονισμό [ΚΑΠ].

(4) Τα [ΤΑC] θα πρέπει να καθορίζονται με βάση τις διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, λαμβανομένων υπόψη των βιολογικών και κοινωνικοοικονομικών πτυχών, με παράλληλη εξασφάλιση δίκαιης μεταχείρισης μεταξύ των αλιευτικών κλάδων, καθώς και λαμβανομένων επίσης υπόψη των απόψεων που έχουν διατυπωθεί κατά τη διαβούλευση με τους εμπλεκόμενους παράγοντες, ιδίως με τα οικεία περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια.

[…]

(7) Όσον αφορά τα τέσσερα αποθέματα γρεναδιέρου των βράχων, από τις επιστημονικές συμβουλές και τις πρόσφατες συζητήσεις στο πλαίσιο της Επιτροπής Αλιείας Βορειοανατολικού Ατλαντικού [(NEAFC)] συνάγεται ότι αλιεύματα του είδους αυτού ενδέχεται να αναφέρονται εσφαλμένα ως αλιεύματα κορδέλας. Στο πλαίσιο αυτό, είναι σκόπιμο να καθοριστεί TAC που να καλύπτει και [τα] δύο είδη, ενώ παράλληλα θα παρέχεται η δυνατότητα αναφοράς των αλιευμάτων κάθε είδους χωριστά».

11. Κατά το άρθρο 1 του προσβαλλόμενου κανονισμού, με τον εν λόγω κανονισμό «καθορίζονται, για τα έτη 2015 και 2016, οι ετήσιες αλιευτικές δυνατότητες που διατίθενται στα ενωσιακά σκάφη για αποθέματα ιχθύων ορισμένων ειδών βαθέων υδάτων στα ενωσιακά ύδατα και σε ορισμένα μη ενωσιακά ύδατα στα οποία απαιτούνται περιορισμοί αλιευμάτων».

12. Το άρθρο 2, παράγραφος 1, του προσβαλλόμενου κανονισμού προβλέπει μεταξύ άλλων τους ακόλουθους ορισμούς, για τους σκοπούς του κανονισμού αυτού:

«γ) [TAC]: η ποσότητα που μπορεί να αλιευθεί και να εκφορτωθεί από κάθε απόθεμα ιχθύος κατ' έτος·

δ) "ποσόστωση": η αναλογία του TAC που διατίθεται στην Ένωση ή σε κράτος μέλος».

13. Το άρθρο 3 του προσβαλλόμενου κανονισμού έχει ως εξής:

«Τα TAC για είδη βαθέων υδάτων που αλιεύονται από ενωσιακά σκάφη στα ενωσιακά ύδατα και σε ορισμένα μη ενωσιακά ύδατα καθώς και η κατανομή των εν λόγω TAC μεταξύ των κρατών μελών και οι όροι που συνδέονται λειτουργικά με αυτά ορίζονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού, ανάλογα με την περίπτωση.»

14. Το άρθρο 5 του προσβαλλόμενου κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Αλιεύματα προερχόμενα από αποθέματα για τα οποία καθορίζονται TAC επιτρέπεται να διατηρούνται επί του σκάφους ή να εκφορτώνονται, μόνον εάν έχουν αλιευθεί από αλιευτικά σκάφη κράτους μέλους το οποίο διαθέτει ποσόστωση και εφόσον αυτή δεν έχει εξαντληθεί.»

15. Το μέρος 2 του παραρτήματος του προσβαλλόμενου κανονισμού τιτλοφορείται «Ετήσιες αλιευτικές δυνατότητες που ισχύουν για αλιευτικά σκάφη της Ένωσης σε περιοχές όπου υφίστανται TAC, ανά είδος και ανά περιοχή (σε τόνους βάρους ζωντανών αλιευμάτων)».

16. Όσον αφορά τα είδη γρεναδιέρος των βράχων και κορδέλα στα ενωσιακά και διεθνή ύδατα των ζωνών Vb, VI και VII (στο εξής: πρώτη υπό εξέταση ζώνη διαχειρίσεως), το μέρος 2 του παραρτήματος του προσβαλλόμενου κανονισμού καθόρισε TAC ύψους 4 010 τόνων για το έτος 2015 και 4 078 τόνων για το έτος 2016. Επί των TAC αυτών, το Βασίλειο της Ισπανίας έτυχε ποσοστώσεων 65 τόνων για το έτος 2015 και 66 τόνων για το έτος 2016.

17. Εξάλλου, διευκρινίζεται ότι οι εκφορτώσεις γρεναδιέρου των βράχων δεν πρέπει να υπερβαίνουν το 95 % της ποσοστώσεως κάθε κράτους μέλους.

18. Όσον αφορά τα είδη γρεναδιέρος των βράχων και κορδέλα στα ενωσιακά και διεθνή ύδατα των ζωνών VIII, IX, X, XII και XIV (στο εξής: δεύτερη υπό εξέταση ζώνη διαχειρίσεως), το μέρος 2 του παραρτήματος του προσβαλλόμενου κανονισμού καθόρισε TAC ύψους 3 644 τόνων για το έτος 2015 και 3 279 τόνων για το έτος 2016. Επί των TAC αυτών, το Βασίλειο της Ισπανίας έτυχε ποσοστώσεων 2 617 τόνων για το έτος 2015 και 2 354 τόνων για το έτος 2016.

19. Επιπλέον, διευκρινίζεται ότι οι εκφορτώσεις γρεναδιέρου των βράχων δεν πρέπει να υπερβαίνουν το 80 % της ποσοστώσεως κάθε κράτους μέλους.

III – Ιστορικό της διαφοράς

20. Από τις παρατηρήσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής προκύπτει ότι ο γρεναδιέρος των βράχων και η κορδέλα αποτελούν δύο είδη βαθέων υδάτων τα οποία, διά γυμνού οφθαλμού, είναι δυνατό να διακριθούν μεταξύ τους μόνον από το σχήμα του κεφαλιού τους. Άπαξ τα ψάρια των ειδών αυτών έχουν αποκεφαλισθεί και καταψυχθεί, είναι σχεδόν αδύνατο να διακριθούν μεταξύ τους.

21. Η Επιτροπή διευκρινίζει ότι ο γρεναδιέρος των βράχων ανήκει στα είδη που αποτελούν στόχο της αλιείας στις δύο υπό εξέταση ζώνες διαχειρίσεως και ότι η αλιεία στις ζώνες αυτές ρυθμίζεται από το 2003 με ένα ΤΑC καθορισθέν σε επίπεδο Ένωσης[5]. Το εν λόγω θεσμικό όργανο προσθέτει ότι η κορδέλα είναι λιγότερο συνήθης στις ζώνες αυτές και ότι η αλιεία της δεν υπέκειτο σε ΤΑC σε επίπεδο Ένωσης πριν την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού.

22. Κατά το Συμβούλιο και την Επιτροπή, η ομάδα εργασίας του Διεθνούς Συμβουλίου Εξερεύνησης της Θάλασσας (ICES) για τη βιολογία και την αξιολόγηση των αλιευτικών πόρων των βαθέων υδάτων, η οποία συνήλθε από τις 4 έως τις 11 Απριλίου 2014, επισήμανε στην έκθεσή της του 2014 (στο εξής: έκθεση του 2014 της ομάδας εργασίας του ICES) ότι είχε πληροφορηθεί ότι είχαν αλιευθεί σημαντικές ποσότητες κορδέλας κατά τα προηγούμενα έτη στο Hatton Bank, ιδίως από ισπανικά σκάφη. Κατά τα εν λόγω θεσμικά όργανα, η έκθεση αυτή ανέφερε επίσης σημαντικές αποκλίσεις μεταξύ των στοιχείων των παρατηρητών και των επισήμων στοιχείων της Ισπανίας που αφορούν τις εκφορτώσεις γρεναδιέρου των βράχων, πράγμα το οποίο δημιουργούσε ορισμένες ανησυχίες ως προς το ενδεχόμενο εσφαλμένων δηλώσεων σε σχέση με τα διάφορα είδη γρεναδιέρου.

23. Το περιεχόμενο της εκθέσεως του 2014 της ομάδας εργασίας του ICES συζητήθηκε από τη Μόνιμη επιτροπή για τη διαχείριση και τα επιστημονικά ζητήματα της NEAFC τον Σεπτέμβριο του 2014. Η εν λόγω Μόνιμη επιτροπή υπογράμμισε, ειδικότερα, ότι το μέγεθος της δηλωθείσας αλιείας της κορδέλας σε σχέση με τον γρεναδιέρο των βράχων προκαλούσε «έκπληξη», δεδομένου ότι τα αλιεύματα κορδέλας ήταν παραδοσιακώς χαμηλότερα. Το ICES κλήθηκε να παράσχει διευκρινίσεις, κατά το μέτρο του δυνατού, επί των τύπων αλιείας αυτών. Του ζητήθηκε, μεταξύ άλλων, να εξετάσει αν ήταν δυνατό να υπήρχαν ίσως σφάλματα στις δηλώσεις αλιευμάτων ή αν υπήρχε ένας νέος ή ταχέως αναπτυσσόμενος τύπος αλιείας με στόχο την κορδέλα.

24. Παραλλήλως, και η Ένωση, εκπροσωπούμενη από την Επιτροπή, Γενική Διεύθυνση Θαλάσσιας Πολιτικής και Αλιείας, Μονάδα C2, υπέβαλε ερωτήματα στο ICES συναφώς τον Σεπτέμβριο του 2014.

25. Στις 3 Οκτωβρίου 2014, η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου σχετικά με τον καθορισμό, για το 2015 και το 2016, των αλιευτικών δυνατοτήτων για τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη για ορισμένα αποθέματα ιχθύων βαθέων υδάτων. Η Επιτροπή πρότεινε μεταξύ άλλων τον καθορισμό, εντός εκάστης από τις υπό εξέταση ζώνες διαχειρίσεως, ενός κοινού ΤΑC για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα. Το ύψος του κοινού ΤΑC στηριζόταν στην επιστημονική γνωμοδότηση του ICES για τον γρεναδιέρο των βράχων, ελλείψει τέτοιας γνωμοδοτήσεως για την κορδέλα. Ομοίως, οι εθνικές ποσοστώσεις για την κατανομή των κοινών ΤΑC καθορίζονταν σύμφωνα με την αρχή της σχετικής σταθερότητας μόνο για τον γρεναδιέρο των βράχων.

26. Στις 7 Νοεμβρίου 2014, το ICES διατύπωσε επιστημονική γνωμοδότηση προκειμένου να ανταποκριθεί στα αιτήματα της NEAFC και της Ένωσης (στο εξής: γνωμοδότηση του ICES της 7ης Νοεμβρίου 2014). Από τη γνωμοδότηση αυτή προκύπτει ότι υπάρχουν αβεβαιότητες ως προς τη σύνθεση, ανά απόθεμα, των δηλωθέντων αλιευμάτων γρεναδιέρου των βράχων και κορδέλας. Όσον αφορά την κατανομή και την αφθονία των δύο ειδών γρεναδιέρου, το ICES επισήμανε ότι τα είδη αυτά απαντούσαν συνήθως σε διαφορετικά υδρολογικά περιβάλλοντα, δεδομένου ότι η κορδέλα ζει συνήθως σε βόρεια ύδατα, τα οποία είναι πιο κρύα.

5 — Βλ. τον κανονισμό (ΕΚ) 2340/2002 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, περί καθορισμού για το 2003 και 2004 των αλιευτικών δυνατοτήτων για τα αποθέματα ιχθύων βαθέων υδάτων (ΕΕ 2002, L 356, σ. 1).

27. Η γνωμοδότηση του ICES της 7ης Νοεμβρίου 2014 υπογραμμίζει ότι δηλώθηκαν σημαντικά αλιεύματα κορδέλας στη δεύτερη υπό εξέταση ζώνη διαχειρίσεως, καθώς και σε μέρος της πρώτης υπό εξέταση ζώνης διαχειρίσεως. Κατά μέσον όρο, τα εμπορικά αλιεύματα γρεναδιέρου των βράχων τα οποία παρατηρήθηκαν στις υποζώνες VI και XII είναι υψηλότερα κατά τρεις τάξεις μεγέθους από τα αλιεύματα της κορδέλας. Εντούτοις, το ICES υπογράμμισε την ύπαρξη σημαντικών διαφορών, κατά μία τάξη μεγέθους και πλέον, μεταξύ των σχετικών αναλογιών του γρεναδιέρου των βράχων και της κορδέλας οι οποίες δηλώθηκαν στις επίσημες εκφορτώσεις, αφενός, και των παρατηρηθέντων αλιευμάτων και των επιστημονικών μελετών οι οποίες διενεργήθηκαν στις ζώνες στις οποίες αλιεύεται η κορδέλα, αφετέρου.

28. Εντούτοις, η γνωμοδότηση του ICES της 7ης Νοεμβρίου 2014 επισήμανε ότι τόσο η διαθέσιμη μελέτη όσο και τα στοιχεία που προέκυψαν από τις παρατηρήσεις παρείχαν μικρής αποδεικτικής ισχύος πληροφορίες, περιορισμένου τοπικού και χρονικού βεληνεκούς. Ως εκ τούτου, το ICES κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υπήρχε ανάγκη πιο εκτεταμένης συλλογής δεδομένων ως προς τα αλιεύματα της κορδέλας και την αλιευτική προσπάθεια που την αφορά, σε περίπτωση που η NEAFC και η Ένωση επιθυμούσαν να ρυθμίσουν αυτόν τον τύπο αλιείας.

29. Τη Δευτέρα 10 Νοεμβρίου 2014, το Συμβούλιο συζήτησε την πρόταση κανονισμού που υπέβαλε η Επιτροπή στις 3 Οκτωβρίου 2014. Βάσει των συζητήσεων του Συμβουλίου, η προεδρία, σε συμφωνία με την Επιτροπή, πρότεινε ένα συμβιβαστικό κείμενο. Κατ' ουσίαν, ο συμβιβασμός συνίστατο στην αύξηση των TAC που καθορίσθηκαν αρχικώς για τον γρεναδιέρο των βράχων ούτως ώστε να λαμβάνεται υπόψη η επέκτασή τους στην κορδέλα.

30. Από τις παρατηρήσεις του Συμβουλίου προκύπτει ότι, στην πράξη, το συμπλήρωμα αυτό υπολογίσθηκε βάσει της μέσης αναλογίας μεταξύ των εκφορτώσεων κορδέλας και των εκφορτώσεων γρεναδιέρου των βράχων. Ως εκ τούτου, για την πρώτη υπό εξέταση ζώνη διαχειρίσεως, δεδομένου ότι η επιστημονική γνωμοδότηση του ICES πρότεινε TAC 3 794 τόνων για τον γρεναδιέρο των βράχων και ότι ο εκτιμώμενος ετήσιος μέσος όρος εκφορτώσεων κορδέλας στη ζώνη αυτή αντιπροσώπευε το 5,7 % του εκτιμώμενου ετήσιου μέσου όρου εκφορτώσεων γρεναδιέρου των βράχων, η ποσότητα των 3 794 τόνων προσαυξήθηκε κατά 216 τόνους (ήτοι 5,7 % των 3 794 τόνων), οπότε προέκυψε η τελική ποσότητα των 4 040 τόνων. Η ίδια διαδικασία ακολουθήθηκε για τη δεύτερη υπό εξέταση ζώνη διαχειρίσεως, στην οποία ο εκτιμώμενος μέσος όρος εκφορτώσεων κορδέλας αντιπροσώπευε το 25,6 % του εκτιμώμενου μέσου όρου εκφορτώσεων γρεναδιέρου των βράχων.

31. Τα TAC που καθορίσθηκαν κατά τον τρόπο αυτόν κατανεμήθηκαν μεταξύ των οικείων κρατών μελών σύμφωνα με την κλείδα κατανομής που αντιστοιχούσε στη σχετική σταθερότητα για τον γρεναδιέρο των βράχων. Κατά συνέπεια, οι ποσοστώσεις του Βασιλείου της Ισπανίας αντιπροσώπευαν το 1,62 % και το 71,8 % των κοινών TAC που καθορίσθηκαν, αντιστοίχως, για την πρώτη και τη δεύτερη ζώνη διαχειρίσεως.

32. Στις 15 Δεκεμβρίου 2014, συνήφθη πολιτική συμφωνία βάσει του συμβιβασμού της προεδρίας, κατά τι προσαρμοσθέντος. Όλες οι αντιπροσωπείες δήλωσαν ότι συμφωνούν με την εν λόγω πολιτική συμφωνία, πλην της ισπανικής και της πορτογαλικής αντιπροσωπείας, που κατέθεσαν δήλωση προς εγγραφή στα πρακτικά του Συμβουλίου. Στη δήλωση αυτή, το Βασίλειο της Ισπανίας υποστήριξε, μεταξύ άλλων, ότι η κατανομή των κοινών TAC που έχουν καθορισθεί για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα δεν τηρούσε την αρχή της σχετικής σταθερότητας που στηρίζεται στα ιστορικά αλιεύματα εκάστου κράτους μέλους.

33. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε σύμφωνα με τη διατύπωση που προέκυψε από την εν λόγω πολιτική συμφωνία και δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα* στις 20 Δεκεμβρίου 2014. Τέθηκε σε ισχύ την επομένη της δημοσιεύσεώς του.

IV – Αιτήματα των διαδίκων

34. Το Βασίλειο της Ισπανίας ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό, και

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

35. Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή στο σύνολό της, και

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

36. Με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2015, επετράπη στην Επιτροπή να παρέμβει υπέρ του Συμβουλίου.

V – Επί της προσφυγής

37. Κατ' αρχάς, πρέπει να διευκρινισθεί το περιεχόμενο της προσφυγής την οποία άσκησε το Βασίλειο της Ισπανίας.

38. Μολονότι με την προσφυγή την οποία άσκησε το Βασίλειο της Ισπανίας ζητείται τυπικώς η ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού στο σύνολό του, οι λόγοι ακυρώσεως τους οποίους προβάλλει αφορούν μόνον τις διατάξεις του παραρτήματος του κανονισμού αυτού οι οποίες καθορίζουν και κατανέμουν τα κοινά ΤΑC για τα είδη γρεναδιέρος των βράχων και κορδέλα[6] (στο εξής: προσβαλλόμενες διατάξεις), όπως ορθώς επισήμανε το Συμβούλιο. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Βασίλειο της Ισπανίας επιβεβαίωσε ότι με την προσφυγή του βάλλει μόνον κατά των διατάξεων αυτών.

39. Το Βασίλειο της Ισπανίας προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως οι οποίοι αφορούν, αντιστοίχως, παραβίαση της αρχής της σχετικής σταθερότητας, παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

40. Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το Βασίλειο της Ισπανίας προβάλλει ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε δύο σφάλματα κατά τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα.

41. Κατά το πρώτο σκέλος του πρώτου αυτού λόγου ακυρώσεως, η απόφαση του Συμβουλίου περί καθορισμού των κοινών ΤΑC για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα στηρίζεται σε ανακριβή αποδεικτικά στοιχεία.

42. Κατά το δεύτερο σκέλος του πρώτου αυτού λόγου ακυρώσεως, η κλείδα κατανομής την οποία εφάρμοσε το Συμβούλιο στα κοινά ΤΑC που καθορίσθηκαν για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα δεν τηρεί την αρχή της σχετικής σταθερότητας. Για τους λόγους που θα εκτεθούν κατωτέρω, προτείνω στο Δικαστήριο να δεχθεί το δεύτερο σκέλος του πρώτου αυτού λόγου και, κατά συνέπεια, να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες διατάξεις.

6 — Βλ. σημεία 15 έως 19 των παρουσών προτάσεων.

43. Πριν εξετάσω τα δύο αυτά σκέλη, επιθυμώ να διευκρινίσω τη φύση των σχέσεων που υφίστανται μεταξύ του κανονισμού ΚΑΠ και του προσβαλλόμενου κανονισμού. Ο κανονισμός ΚΑΠ θεσπίζει το γενικό καθεστώς το οποίο διέπει την ΚΑΠ, περιλαμβανομένων των σκοπών και των υποχρεώσεων που πρέπει να τηρεί ο νομοθέτης της Ένωσης στον τομέα αυτόν. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός συνιστά ειδικό μέτρο ληφθέν από τον νομοθέτη αυτόν προς επίτευξη των σκοπών τους οποίους καθορίζει ο κανονισμός ΚΑΠ και οι οποίοι συνίστανται στην οριοθέτηση των αλιευτικών δυνατοτήτων για ορισμένα αποθέματα ιχθύων βαθέων υδάτων για τα έτη 2015 και 2016[7].

44. Κατά συνέπεια, υπάρχει μια ιεραρχία μεταξύ των δύο αυτών νομοθετημάτων, υπό την έννοια ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός πρέπει να είναι σύμφωνος με τους σκοπούς και τις υποχρεώσεις που προβλέπει η ΚΑΠ, πράγμα το οποίο επιβεβαιώνει η αιτιολογική σκέψη 3 του προσβαλλόμενου κανονισμού. Ως εκ τούτου, το Συμβούλιο ήταν υποχρεωμένο να τηρήσει την αρχή της σχετικής σταθερότητας την οποία καθιερώνει το άρθρο 16, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού ΚΑΠ, κατά τη θέσπιση του προσβαλλόμενου κανονισμού, πράγμα το οποίο κανένας διάδικος δεν αμφισβήτησε.

Α – *Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, κατά το οποίο η απόφαση του Συμβουλίου περί καθορισμού των κοινών TAC για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα στηρίζεται σε ανακριβή αποδεικτικά στοιχεία*

45. Το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζει ότι, αντιθέτως προς τα εκτιθέμενα στην αιτιολογική σκέψη 7 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η επιστημονική γνωμοδότηση της NEAFC δεν ήταν καθοριστική για την επίλυση του ζητήματος αν ήταν αναγκαίος ο καθορισμός κοινού TAC για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα.

46. Το Βασίλειο της Ισπανίας υπενθυμίζει ότι η Ένωση και η NEAFC ζήτησαν από το ICES να γνωμοδοτήσει επί του ενδεχομένου, αφενός, τα δύο αυτά είδη γρεναδιέρου να συμβιώνουν στις υπό εξέταση ζώνες διαχειρίσεως και, αφετέρου, αλιεύματα του γρεναδιέρου των βράχων να δηλώθηκαν εσφαλμένως ως αλιεύματα κορδέλας.

47. Κατά το Βασίλειο της Ισπανίας, η γνωμοδότηση του ICES της 7ης Νοεμβρίου 2014 υπογράμμιζε ότι ήταν αδύνατο, βάσει των διαθέσιμων στοιχείων, να αποφανθεί επί της υπάρξεως ενός τύπου αλιείας με στόχο την κορδέλα.

48. Το Βασίλειο της Ισπανίας συνάγει εντεύθεν ότι το Συμβούλιο υπερέβη το περιθώριό του εκτιμήσεως καθορίζοντας κοινά TAC για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα, ενώ η γνωμοδότηση του ICES της 7ης Νοεμβρίου 2014 επισήμαινε ότι τα διαθέσιμα αποθέματα δεν αποδείκνυαν ότι τα δύο είδη αυτά διαβίωναν στις υπό εξέταση ζώνες διαχειρίσεως και ότι, συνεπώς, ήταν δυνατό να αλιευθούν μαζί.

49. Εκτιμώ ότι το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο για τους ακόλουθους λόγους.

7 — Χάριν πληρότητας, διευκρινίζω ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της ΚΑΠ, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 του κανονισμού ΚΑΠ.

50. Πρώτον, υπενθυμίζω την πάγια νομολογία κατά την οποία το Συμβούλιο καλείται να εκτιμήσει μια σύνθετη οικονομική κατάσταση όταν καθορίζει τα TAC και κατανέμει τις αλιευτικές δυνατότητες μεταξύ των κρατών μελών. Υπό τις συνθήκες αυτές, η διακριτική εξουσία της οποίας απολαύει το Συμβούλιο δεν αφορά αποκλειστικά τη φύση και την έκταση των διατάξεων που θα θεσπίσει, αλλά, κατά ορισμένο μέτρο, και τη διαπίστωση των βασικών στοιχείων. Ο δικαστής, ελέγχοντας την άσκηση αυτής της αρμοδιότητας, πρέπει μόνο να εξετάζει αν συντρέχει πρόδηλη πλάνη ή κατάχρηση εξουσίας ή το ζήτημα μήπως η οικεία αρχή υπερέβη προδήλως τα όρια της εξουσίας εκτιμήσεώς της[8].

51. Δεύτερον, το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού ΚΑΠ ορίζει ότι «η ΚΑΠ εφαρμόζει την προληπτική προσέγγιση για τη διαχείριση της αλιείας». Κατά τον ορισμό που παρατίθεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, σημείο 8, του κανονισμού αυτού, η προσέγγιση αυτή σημαίνει ότι η έλλειψη κατάλληλων επιστημονικών στοιχείων δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται ως λόγος για την αναβολή ή την παράλειψη λήψεως διαχειριστικών μέτρων για τη διατήρηση ειδών-στόχων, συναφών ή εξαρτώμενων ειδών ή ειδών που δεν αποτελούν στόχο της αλιείας, καθώς και του περιβάλλοντός τους. Εξάλλου, το άρθρο 16, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού διευκρινίζει ότι οι αλιευτικές δυνατότητες καθορίζονται σύμφωνα με τους σκοπούς που εκτίθενται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού.

52. Από τις διατάξεις αυτές συνάγω ότι το Συμβούλιο, ενεργώντας κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής[9], έχει την εξουσία, ακόμη και ελλείψει κατάλληλων επιστημονικών στοιχείων, να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα διαχειρίσεως για τη διατήρηση ενός είδους και ιδίως μέτρα που οριοθετούν τις αλιευτικές δυνατότητες.

53. Κατά συνέπεια, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει το Βασίλειο της Ισπανίας, το Συμβούλιο έχει την εξουσία να θεσπίζει ένα κοινό TAC για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα, ακόμη και ελλείψει «καθοριστικών» επιστημονικών στοιχείων αφορώντων την παρουσία και την αλιεία των δύο αυτών ειδών στις υπό εξέταση ζώνες διαχειρίσεως.

54. Τρίτον, η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται, κατά τη γνώμη μου, από το γράμμα του άρθρου 6, παράγραφος 2, του κανονισμού ΚΑΠ, κατά το οποίο τα μέτρα διατηρήσεως λαμβάνονται *σύμφωνα* με τις διαθέσιμες επιστημονικές, τεχνικές και οικονομικές γνωμοδοτήσεις. Η υποχρέωση να λαμβάνονται τα μέτρα αυτά «σύμφωνα» με μια τέτοια γνωμοδότηση δεν συνεπάγεται, κατά την άποψή μου, την υποχρέωση αποχής από ενέργεια όταν η γνωμοδότηση δεν είναι καθοριστική.

55. Συναφώς, το Δικαστήριο έχει κρίνει, σε παρόμοιο πλαίσιο, ότι δεν απαιτείται τα μέτρα διατηρήσεως των αλιευτικών πόρων να συνάδουν πλήρως προς τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις και ότι το γεγονός ότι δεν υφίστανται τέτοιες γνωμοδοτήσεις ή οι υφιστάμενες είναι ανεπαρκείς δεν πρέπει να εμποδίζει το Συμβούλιο να λαμβάνει τα μέτρα που κρίνει αναγκαία για την πραγματοποίηση των σκοπών της ΚΑΠ[10].

56. Τέταρτον, υπογραμμίζω ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο είχαν στη διάθεσή τους επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, δηλαδή την έκθεση του 2014 της ομάδας εργασίας του ICES και τη γνωμοδότηση του ICES της 7ης Νοεμβρίου 2014, με τις οποίες γινόταν αναφορά σε δηλώσεις σημαντικών αλιευμάτων κορδέλας στις υπό εξέταση ζώνες διαχειρίσεως[11].

8 — Αποφάσεις της 19ης Φεβρουαρίου 1998, NIFPO και Northern Ireland Fishermen's Federation (C-4/96, EU:C:1998:67, σκέψεις 41 και 42), της 5ης Οκτωβρίου 1999, Ισπανία κατά Συμβουλίου (C-179/95, EU:C:1999:476, σκέψη 29), της 25ης Οκτωβρίου 2001, Ιταλία κατά Συμβουλίου (C-120/99, EU:C:2001:567, σκέψη 44), και της 30ής Μαρτίου 2006, Ισπανία κατά Συμβουλίου (C-87/03 και C-100/03, EU:C:2006:207, σκέψη 38).

9 — Βλ., υπό την έννοια αυτή, άρθρο 43, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ: «Το Συμβούλιο, μετά από πρόταση της Επιτροπής, εκδίδει μέτρα σχετικά με τον καθορισμό των τιμών, των εισφορών, των ενισχύσεων και των ποσοτικών περιορισμών, καθώς και σχετικά με τον καθορισμό και την κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων».

10 — Βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 1993, Mondiet (C-405/92, EU:C:1993:906, σκέψεις 30 και 31).

11 — Βλ. σημεία 22 έως 28 των παρουσών προτάσεων.

57. Οι γνωμοδοτήσεις αυτές δεν επέλυαν το ζήτημα αν οι δηλώσεις αυτές αντικατόπτριζαν την εμφάνιση ενός νέου τύπου αλιείας με στόχο την κορδέλα ή μια πρακτική εσφαλμένων δηλώσεων αλιευμάτων γρεναδιέρου των βράχων. Μια τέτοια πρακτική, συνιστάμενη στη δήλωση αλιευμάτων γρεναδιέρου των βράχων ως αλιευμάτων κορδέλας, ενείχε τον κίνδυνο να εκμηδενίσει την πρακτική αποτελεσματικότητα των ΤΑC που καθορίζονται για τον γρεναδιέρο των βράχων. Ο κίνδυνος αυτός ήταν κατά μείζονα λόγο μεγαλύτερος διότι, όπως υπογράμμισαν το Συμβούλιο και η Επιτροπή, χωρίς να αντιλέξει το Βασίλειο της Ισπανίας, είναι αδύνατο να διακριθεί διά γυμνού οφθαλμού ένας γρεναδιέρος των βράχων από μια κορδέλα όταν το ψάρι έχει αποκεφαλισθεί και καταψυχθεί [12].

58. Όπως υποστήριξαν το Συμβούλιο και η Επιτροπή, προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος αυτός, ο προσβαλλόμενος κανονισμός καθόρισε ένα κοινό ΤΑC για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα. Η πρόθεση αυτή προκύπτει σαφώς από την αιτιολογική σκέψη 7 του κανονισμού αυτού.

59. Στο πλαίσιο αυτό και λαμβανομένων υπόψη του ευρέος περιθωρίου εκτιμήσεως του οποίου απολαύει ο νομοθέτης της Ένωσης στον τομέα της ΚΑΠ και της υποχρεώσεώς του να εφαρμόσει την προληπτική προσέγγιση [13], εκτιμώ ότι το Συμβούλιο δεν υπερέβη τα όρια της εξουσίας του εκτιμήσεως, καθορίζοντας κοινά ΤΑC για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει το Βασίλειο της Ισπανίας.

60. Κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να απορριφθεί ως αβάσιμο.

Β – *Επί του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, κατά το οποίο η κλείδα κατανομής την οποία εφάρμοσε το Συμβούλιο στα κοινά ΤΑC που καθορίσθηκαν για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα δεν τηρεί την αρχή της σχετικής σταθερότητας*

61. Στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζει ότι ούτε η Επιτροπή ούτε το Συμβούλιο έλαβαν υπόψη τους τα ιστορικά αλιεύματα κορδέλας για τον καθορισμό της κλείδας κατανομής που εφαρμόζεται στα κοινά ΤΑC τα οποία έχουν καθορισθεί για το είδος αυτό και για τον γρεναδιέρο των βράχων. Κατά τον τρόπο αυτόν, οι εθνικές ποσοστώσεις που καθορίζονται με τις προσβαλλόμενες διατάξεις αντιβαίνουν στην αρχή της σχετικής σταθερότητας, η οποία επιβάλλει να λαμβάνεται υπόψη η κατανομή των ιστορικών αλιευμάτων μεταξύ των στόλων εκάστου κράτους μέλους για έκαστο υπό εξέταση είδος.

62. Στην πράξη, το Βασίλειο της Ισπανίας εκτιμά ότι οι κοινές αλιευτικές ποσοστώσεις που του χορηγήθηκαν για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα έπρεπε να είναι υψηλότερες, δεδομένου ότι ο ισπανικός στόλος πραγματοποίησε μεγάλο μέρος των αλιευμάτων κορδέλας κατά την περίοδο 2009-2013. Η ζημία την οποία υπέστη ο ισπανικός στόλος λόγω της εν λόγω προβαλλομένης παραβιάσεως της αρχής της σχετικής σταθερότητας ανέρχεται σε 346 926 ευρώ.

63. Ούτε το Συμβούλιο ούτε η Επιτροπή αμφισβήτησαν το γεγονός ότι δεν ελήφθησαν υπόψη τα ιστορικά αλιεύματα που αφορούν την κορδέλα για τον καθορισμό των επιδίκων κοινών ΤΑC. Πράγματι, δεν αμφισβητείται ότι τα εν λόγω ΤΑC κατανεμήθηκαν μεταξύ των κρατών μελών σύμφωνα με την κλείδα κατανομής που αντικατοπτρίζει τη σχετική σταθερότητα μόνο για τον γρεναδιέρο των βράχων [14].

64. Συνεπώς, εναπομένει να κριθεί αν, όπως υποστηρίζει το Βασίλειο της Ισπανίας, η αρχή της σχετικής σταθερότητας υποχρέωνε τον νομοθέτη της Ένωσης να λάβει υπόψη τα ιστορικά αλιεύματα κορδέλας για την κατανομή των εν λόγω κοινών ΤΑC.

12 — Βλ. σημείο 20 των παρουσών προτάσεων.

13 — Βλ. σημεία 50 και 51 των παρουσών προτάσεων.

14 — Βλ. σημεία 25 και 31 των παρουσών προτάσεων.

65. Επισημαίνω, συναφώς, ότι ο κανονισμός ΚΑΠ δεν περιλαμβάνει ορισμό της έννοιας της σχετικής σταθερότητας. Εντούτοις, κατά την αιτιολογική σκέψη 36 του κανονισμού αυτού, η εν λόγω σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων θα πρέπει «να διασφαλίζει και να λαμβάνει πλήρως υπόψη τις ιδιαίτερες ανάγκες περιοχών όπου οι τοπικές κοινότητες εξαρτώνται ιδιαίτερα από την αλιεία και τις συναφείς δραστηριότητες».

66. Εξάλλου, το Δικαστήριο έχει κληθεί επανειλημμένως να ερμηνεύσει την έννοια της σχετικής σταθερότητας. Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο έκρινε ότι σκοπός των ποσοστώσεων είναι να εξασφαλίζεται σε κάθε κράτος μέλος ένα μέρος των ΤΑC που καθορίζονται στο πλαίσιο της ΚΑΠ, προσδιοριζόμενο, κατά βάση, σε συνάρτηση με τα αλιεύματα τα οποία απέφεραν οι παραδοσιακές αλιευτικές δραστηριότητες και καρπώνονταν οι τοπικοί πληθυσμοί που εξαρτώνται από την αλιεία και οι σχετικές βιομηχανίες του εν λόγω κράτους μέλους πριν από τη θέσπιση του συστήματος των ποσοστώσεων [15].

67. Κατά τη γνώμη μου, από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η αρχή της σχετικής σταθερότητας υποχρεώνει τον νομοθέτη της Ένωσης να λαμβάνει υπόψη τα ιστορικά αλιεύματα των κρατών όταν κατανέμει τις ποσοστώσεις που αναλογούν σε κάθε κράτος μέλος, κατόπιν του καθορισμού ενός ΤΑC. Επιπλέον, σε περίπτωση καθορισμού κοινού ΤΑC για πλείονα είδη, ο νομοθέτης της Ένωσης οφείλει να λαμβάνει υπόψη τα ιστορικά αλιεύματα *εκάστου* υπό εξέταση είδους. Η υποχρέωση απορρέει τόσο από το γράμμα του άρθρου 16, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού ΚΑΠ [16] όσο και από τη νομολογία του Δικαστηρίου [17], καθώς και από τη λογική στην οποία στηρίζεται η αρχή της σχετικής σταθερότητας [18].

68. Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο, μη λαμβάνοντας υπόψη τα ιστορικά αλιεύματα κορδέλας, όταν κατένειμε τις ποσοστώσεις που αναλογούν σε έκαστο κράτος μέλος, κατόπιν του καθορισμού κοινών ΤΑC για το είδος αυτό και τον γρεναδιέρο των βράχων, παραβίασε την αρχή της σχετικής σταθερότητας.

69. Υπογραμμίζω ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή δέχθηκαν ρητώς ότι τα ιστορικά αλιεύματα αποτελούν ένα από τα στοιχεία τα οποία πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τον χρόνο καθορισμού της κλείδας κατανομής ενός ΤΑC μεταξύ των κρατών μελών. Τα δύο θεσμικά όργανα προβάλλουν εντούτοις πλείονα επιχειρήματα προκειμένου να αποδείξουν ότι οι προσβαλλόμενες διατάξεις δεν συνιστούν παραβίαση της αρχής της σχετικής σταθερότητας ή, τουλάχιστον, ότι αυτή η ενδεχόμενη παραβίαση είναι δικαιολογημένη.

70. Πρώτον, ο σκοπός της διατηρήσεως του γρεναδιέρου των βράχων δικαιολογεί την κατανομή του κοινού ΤΑC που έχει καθορισθεί για το είδος αυτό και την κορδέλα, τηρουμένου του σκοπού της σχετικής σταθερότητας μόνο για τον γρεναδιέρο των βράχων.

15 — Αποφάσεις της 14ης Δεκεμβρίου 1989, Agegate (C-3/87, EU:C:1989:650, σκέψη 24), της 14ης Δεκεμβρίου 1989, Jaderow κ.λπ. (C-216/87, EU:C:1989:651, σκέψη 23), και της 19ης Φεβρουαρίου 1998, NIFPO και Northern Ireland Fishermen's Federation (C-4/96, EU:C:1998:67, σκέψη 47).

16 — «Η κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ κρατών μελών, διασφαλίζει τη σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων κάθε κράτους μέλους *για κάθε απόθεμα ιχθύων ή τύπο αλιείας*» (η υπογράμμιση δική μου).

17 — Απόφαση της 18ης Απριλίου 2002, Ισπανία κατά Συμβουλίου (C-61/96, C-132/97, C-45/98 και C-27/99, C-81/00, C-22/01, EU:C:2002:230, σκέψη 39): «Για την εφαρμογή της αρχής της σχετικής σταθερότητας, οι αλιευτικές δυνατότητες για κάθε απόθεμα ιχθύων, ήτοι για τους ιχθύς ορισμένου είδους που βρίσκονται σε δεδομένη γεωγραφική ζώνη, πρέπει να εκτιμώνται χωριστά. Πράγματι, από το άρθρο 8, παράγραφος 4, σημείο ii, του κανονισμού 3760/92 προκύπτει ότι η σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων πρέπει να εξασφαλίζεται, για κάθε κράτος μέλος, "για κάθε συγκεκριμένο απόθεμα"».

18 — Δεδομένου ότι η κατανομή των ιστορικών αλιευμάτων μεταξύ των κρατών μελών είναι διαφορετική για έκαστο είδος, απλώς και μόνον η συνεκτίμηση των ιστορικών αλιευμάτων ενός ή δύο από τα είδη τα οποία αφορά ένα κοινό ΤΑC δεν καθιστά δυνατή τη διασφάλιση της σχετικής σταθερότητας των αλιευτικών δραστηριοτήτων που αφορούν το άλλο είδος.

71. Το επιχείρημα αυτό είναι, κατά τη γνώμη μου, αβάσιμο για τους ακόλουθους λόγους. Αφενός, οι σχετικές διατάξεις του κανονισμού ΚΑΠ δεν επιτρέπουν τέτοια ερμηνεία. Κατά το άρθρο 16, παράγραφος 4, του κανονισμού αυτού, ο σκοπός της διατηρήσεως πρέπει να τηρείται κατά τον *καθορισμό* των αλιευτικών δυνατοτήτων[19]. Αντιθέτως, ο σκοπός αυτός δεν ασκεί επιρροή κατά τον χρόνο της *κατανομής* των αλιευτικών δυνατοτήτων. Πράγματι, το άρθρο 16, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού ορίζει ότι η αρχή της σχετικής σταθερότητας πρέπει να τηρείται στο πλαίσιο κάθε κατανομής των αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ των κρατών μελών, χωρίς να γίνεται μνεία, στο στάδιο αυτό, του σκοπού της διατηρήσεως[20].

72. Αφετέρου και από πρακτικής απόψεως, η διατήρηση είδους όπως ο γρεναδιέρος των βράχων διασφαλίζεται κατά τον καθορισμό ενός ΤΑC που αφορά το είδος αυτό και όχι κατά την κατανομή του εν λόγω ΤΑC μεταξύ των κρατών μελών. Πράγματι, από πλευράς διατηρήσεως του είδους, δεν έχει σημασία αν ο γρεναδιέρος των βράχων αλιεύεται από πλοίο ισπανικής σημαίας ή από πλοίο οποιασδήποτε άλλης σημαίας.

73. Συνοψίζοντας, οι δύο αυτοί σκοποί ασκούν επιρροή σε δύο διαφορετικά στάδια, στο στάδιο του καθορισμού και στο στάδιο της κατανομής των αλιευτικών δυνατοτήτων, οπότε ο σκοπός της διατηρήσεως δεν είναι δυνατό να δικαιολογήσει την παραβίαση της αρχής της σχετικής σταθερότητας κατά το στάδιο της κατανομής.

74. Διευκρινίζω, εξάλλου, ότι το Συμβούλιο απέτρεψε τον κίνδυνο υπεραλίευσης του γρεναδιέρου των βράχων ο οποίος απορρέει από την αύξηση του ύψους των επιδίκων ΤΑC[21], περιορίζοντας τις εκφορτώσεις γρεναδιέρου των βράχων, αντιστοίχως, σε 95 % και 80 % των ποσοστώσεων που χορηγούνται σε έκαστο κράτος μέλος[22].

75. Δεύτερον, το Συμβούλιο υποστήριξε ότι δεν ήταν υποχρεωμένο να αναθεωρήσει την κλείδα κατανομής που καθορίσθηκε για τον γρεναδιέρο των βράχων κατά την επέκταση των επιδίκων ΤΑC στην κορδέλα, με την αιτιολογία ότι η επέκταση αυτή είχε ως συνέπεια όχι τον καθορισμό νέων αλιευτικών δυνατοτήτων, υπό την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού ΚΑΠ, αλλά μάλλον τη διατήρηση των υφισταμένων αλιευτικών δυνατοτήτων.

76. Υπενθυμίζω, συναφώς, ότι το άρθρο 16, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού ΚΑΠ ορίζει ότι τα συμφέροντα εκάστου κράτους μέλους λαμβάνονται υπόψη κατά την κατανομή νέων αλιευτικών δυνατοτήτων[23]. Ως εκ τούτου, η υποχρέωση συνεκτιμήσεως των συμφερόντων εκάστου κράτους μέλους έχει εφαρμογή αποκλειστικώς και μόνο στις *νέες* αλιευτικές δυνατότητες.

77. Αντιθέτως, το γράμμα του άρθρου 16, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού ΚΑΠ ουδόλως διακρίνει αναλόγως του αν οι αλιευτικές δυνατότητες είναι νέες ή προϋπήρχαν. Συνεπώς, η υποχρέωση τηρήσεως της αρχής της σχετικής σταθερότητας έχει εφαρμογή τόσο στις *νέες* αλιευτικές δυνατότητες όσο και στις *υφιστάμενες* αλιευτικές δυνατότητες[24].

19 — Ο εν λόγω σκοπός διατηρήσεως πρέπει επίσης να καθοδηγεί τη λήψη των μέτρων διατηρήσεως τα οποία προβλέπει το άρθρο 7 του κανονισμού ΚΑΠ, δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού.

20 — Βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 1993, Mondiet (C-405/92, EU:C:1993:906,σκέψη 50). Στην απόφαση εκείνη, το Δικαστήριο έκρινε ότι μέτρο το οποίο περιορίζει τη χρήση των συρομένων διχτυών δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί ασύμβατο προς την αρχή της σχετικής σταθερότητας, δεδομένου ότι η αρχή αυτή αφορά μόνον την κατανομή μεταξύ των διαφόρων κρατών μελών, για έκαστο υπό εξέταση απόθεμα ιχθύων, του όγκου των διαθεσίμων αλιευμάτων για την Ένωση.

21 — Βλ. σημεία 29 και 30 των παρουσών προτάσεων.

22 — Βλ. σημεία 17 και 19 των παρουσών προτάσεων.

23 — Επί της υποχρεώσεως συνεκτιμήσεως των συμφερόντων εκάστου κράτους μέλους κατά την κατανομή νέων αλιευτικών δυνατοτήτων, βλ. απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2007, Ισπανία κατά Συμβουλίου (C-141/05, EU:C:2007:653, σκέψεις 87 επ.).

24 — Με άλλα λόγια, η υποχρέωση συνεκτιμήσεως των συμφερόντων εκάστου κράτους μέλους κατά την κατανομή *νέων* αλιευτικών δυνατοτήτων προστίθεται στην υποχρέωση διασφαλίσεως της σχετικής σταθερότητας των αλιευτικών δυνατοτήτων κατά την κατανομή κάθε αλιευτικής δραστηριότητας, χωρίς να αντικαθιστά την υποχρέωση αυτή. Ερμηνεία κατά την οποία η αρχή της σχετικής σταθερότητας έχει εφαρμογή στην κατανομή όχι *νέων* αλιευτικών δυνατοτήτων, αλλά μόνον *υφισταμένων* αλιευτικών δυνατοτήτων θα κατέληγε στο παράλογο συμπέρασμα ότι κλείδα κατανομής αντίθετη προς την αρχή της σχετικής σταθερότητας είναι δυνατό να ακυρωθεί μόνον όταν οι οικείες αλιευτικές δυνατότητες παύουν να είναι νέες και καθίστανται υφιστάμενες.

78. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι το Συμβούλιο ήταν, εν πάση περιπτώσει, υποχρεωμένο να τηρήσει την αρχή της σχετικής σταθερότητας όταν καθόρισε τα επίδικα TAC για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα, τούτο δε ανεξαρτήτως του χαρακτηρισμού των TAC αυτών ως νέων ή υφισταμένων αλιευτικών δυνατοτήτων [25].

79. Στο πλαίσιο αυτό, το Συμβούλιο επικαλείται επίσης νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία, αφενός, η απαίτηση περί σχετικής σταθερότητας πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι σημαίνει τη διατήρηση σταθερού ποσοστού για έκαστο κράτος μέλος και, αφετέρου, η κλείδα κατανομής που ορίστηκε αρχικώς θα εξακολουθήσει να τυγχάνει εφαρμογής, *ενόσω δεν θεσπίζεται τροποποιητικός κανονισμός* [26].

80. Στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως, δεν μπορεί, κατά τη γνώμη μου, να αμφισβητηθεί ότι θεσπίσθηκε «τροποποιητικός κανονισμός», υπό την έννοια της προπαρατεθείσας νομολογίας, δεδομένου ότι το Συμβούλιο θέσπισε κανονισμό ο οποίος τροποποιεί τα TAC που καθορίσθηκαν για τον γρεναδιέρο των βράχων, επεκτείνοντάς τα στην κορδέλα. Συνεπώς, κακώς το Συμβούλιο επικαλείται τη νομολογία αυτή προκειμένου να υποστηρίξει ότι η κλείδα κατανομής που καθορίσθηκε αρχικώς για τον γρεναδιέρο των βράχων πρέπει να εξακολουθήσει να έχει εφαρμογή, ενώ τροποποίησε τα επίδικα TAC, επεκτείνοντάς τα στην κορδέλα.

81. Υπό την έννοια αυτή, οι συνθήκες της υπό κρίση υποθέσεως διαφέρουν θεμελιωδώς από εκείνες των υποθέσεων στις οποίες το Δικαστήριο επικύρωσε, υπό το πρίσμα της αρχής της σχετικής σταθερότητας, την πρακτική του Συμβουλίου η οποία συνίσταται στη μη τροποποίηση της αρχικώς καθορισθείσας κλείδας κατανομής. Πράγματι, καμία από τις υποθέσεις αυτές δεν αφορούσε την τροποποίηση από το Συμβούλιο ενός υφισταμένου TAC προκειμένου το TAC αυτό να επεκταθεί και σε άλλο είδος ψαριού [27].

82. Τρίτον, τόσο το Συμβούλιο όσο και η Επιτροπή υποστηρίζουν ότι υποχρεώθηκαν να χρησιμοποιήσουν την κλείδα κατανομής που καθορίσθηκε για τον γρεναδιέρο των βράχων λόγω της ελλείψεως αξιόπιστων στοιχείων αφορώντων τα αλιεύματα κορδέλας στις υπό εξέταση ζώνες διαχειρίσεως.

83. Το επιχείρημα αυτό δεν με πείθει για τους ακόλουθους λόγους.

84. Αφενός, δεν αμφισβητείται ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή είχαν στη διάθεσή τους στοιχεία σχετικά με τα αλιεύματα κορδέλας στις υπό εξέταση ζώνες διαχειρίσεως, τα οποία περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, στην έκθεση του 2014 της ομάδας εργασίας του ICES και στη γνωμοδότηση του ICES της 7ης Νοεμβρίου 2014 [28], πράγμα το οποίο δέχθηκε ρητώς το Συμβούλιο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

25 — Θα ήθελα να προσθέσω, επικουρικώς, ότι το επιχείρημα του Συμβουλίου κατά το οποίο τα επίδικα TAC περιορίζονται στη διατήρηση των υφισταμένων αλιευτικών δυνατοτήτων αντικρούεται, κατά τη γνώμη μου, από το ότι τα TAC αυτά καλύπτουν για πρώτη φορά το είδος κορδέλα, οπότε, συνιστούν, κατά την άποψή μου, νέες αλιευτικές δυνατότητες. Εντούτοις, η διευκρίνιση αυτή ουδόλως επηρεάζει την υποχρέωση την οποία υπέχει το Συμβούλιο να τηρεί την αρχή της σχετικής σταθερότητας την οποία θεσπίζει το άρθρο 16, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού ΚΑΠ, για τους προεκτεθέντες λόγους.

26 — Βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 16ης Ιουνίου 1987, Romkes (46/86, EU:C:1987:287, σκέψη 17), της 13ης Οκτωβρίου 1992, Πορτογαλία και Ισπανία κατά Συμβουλίου (C-63/90 και C-67/90, EU:C:1992:381, σκέψη 26), της 30ής Μαρτίου 2006, Ισπανία κατά Συμβουλίου (C-87/03 και C-100/03, EU:C:2006:207, σκέψη 27), και της 8ης Νοεμβρίου 2007, Ισπανία κατά Συμβουλίου (C-141/05, EU:C:2007:653, σκέψη 86).

27 — Στο πλαίσιο των υποθέσεων αυτών, το Δικαστήριο απέκλεισε, μεταξύ άλλων, την ύπαρξη υποχρεώσεως του Συμβουλίου να αναθεωρήσει την κλείδα κατανομής όταν άλλα κράτη μέλη δεν έχουν εξαντλήσει την ποσόστωσή τους (βλ. αποφάσεις της 16ης Ιουνίου 1987, Romkes, 46/86, EU:C:1987:287, σκέψη 14, της 13ης Οκτωβρίου 1992, Πορτογαλία και Ισπανία κατά Συμβουλίου, C-63/90 και C-67/90, EU:C:1992:381, σκέψη 38), όταν νέα κράτη μέλη έχουν προσχωρήσει στην Ένωση (βλ. αποφάσεις της 13ης Οκτωβρίου 1992, Πορτογαλία και Ισπανία κατά Συμβουλίου, C-63/90 και C-67/90, EU:C:1992:381, σκέψεις 31 έως 35, και της 30ής Μαρτίου 2006, Ισπανία κατά Συμβουλίου, C-87/03 και C-100/03, EU:C:2006:207, σκέψεις 28 έως 32) ή ακόμη όταν οι αλιευτικές δυνατότητες έχουν αυξηθεί (βλ. αποφάσεις της 13ης Οκτωβρίου 1992, Πορτογαλία και Ισπανία κατά Συμβουλίου, C-63/90 και C-67/90, EU:C:1992:381, σκέψεις 27 έως 30, και της 13ης Οκτωβρίου 1992, Ισπανία κατά Συμβουλίου, C-73/90, EU:C:1992:384, σκέψεις 27 έως 29).

28 — Βλ. σημεία 22 έως 28 και 56 έως 58 των παρουσών προτάσεων.

85. Το γεγονός αυτό δεν είναι δυνατό να αμφισβητηθεί, κατά ελάσσονα λόγο διότι το συμπλήρωμα το οποίο προστέθηκε στα·ΤΑC που είχαν αρχικώς καθορισθεί μόνο για τον γρεναδιέρο των βράχων, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η επέκτασή τους στην κορδέλα, υπολογίσθηκε από το Συμβούλιο με βάση τη μέση αναλογία μεταξύ των εκφορτώσεων κορδέλας και των εκφορτώσεων γρεναδιέρου των βράχων [29].

86. Θα ήθελα να προσθέσω ότι, εν πάση περιπτώσει, το Συμβούλιο είχε τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ασκήσεως της εξουσίας εκτιμήσεώς του η οποία υπομνήσθηκε στο σημείο 50 των παρουσών προτάσεων, να ερμηνεύσει τα σχετικά με τα ιστορικά αλιεύματα κορδέλας στοιχεία τα οποία είχε στη διάθεσή του. Κατά τον τρόπο αυτόν, ήταν μεταξύ άλλων σε θέση να εκτιμήσει την αξιοπιστία των στοιχείων αυτών, εν ανάγκη ερωτώντας το Βασίλειο της Ισπανίας συναφώς. Κατά το πέρας της εκτιμήσεως αυτής, είχε επίσης τη δυνατότητα να μη λάβει υπόψη του τα στοιχεία για τα οποία είχε θεμιτώς την υπόνοια ότι απέρρεαν από ψευδείς ή εσφαλμένες δηλώσεις.

87. Φρονώ πάντως ότι η εξουσία εκτιμήσεως αυτή, η οποία οριοθετείται από την υποχρέωση τηρήσεως της αρχής της σχετικής σταθερότητας, δεν επέτρεπε στο Συμβούλιο να αγνοήσει πλήρως τα στοιχεία περί των ιστορικών αλιευμάτων κορδέλας τα οποία είχε στη διάθεσή του κατά τον χρόνο προσδιορισμού της κλείδας κατανομής των κοινών ΤΑC που καθορίσθηκαν για το είδος αυτό και τον γρεναδιέρο των βράχων.

88. Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, εκτιμώ ότι οι προσβαλλόμενες διατάξεις πρέπει να ακυρωθούν στο μέτρο που κατανέμουν τα κοινά ΤΑC τα οποία καθορίσθηκαν για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα κατά παραβίαση της αρχής της σχετικής σταθερότητας.

89. Δεδομένου ότι το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτό, δεν υπάρχει λόγος να εξετασθεί το βάσιμο των δύο άλλων λόγων ακυρώσεως τους οποίους προέβαλε το Βασίλειο της Ισπανίας προς στήριξη της προσφυγής του.

Γ – *Επί της διατηρήσεως των αποτελεσμάτων των προσβαλλομένων διατάξεων*

90. Μολονότι το Συμβούλιο δεν το έχει ζητήσει, κρίνω αναγκαίο, σε περίπτωση που το Δικαστήριο αποφασίσει να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες διατάξεις, να διατηρήσει σε ισχύ τα αποτελέσματα των διατάξεων αυτών [30].

91. Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι, κατά το άρθρο 264, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, το Δικαστήριο μπορεί, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, να προσδιορίσει τα αποτελέσματα της ακυρωθείσας πράξεως που θεωρούνται ότι διατηρούν την ισχύ τους.

92. Εν προκειμένω, η ακύρωση των προσβαλλομένων διατάξεων, οι οποίες καθορίζουν και κατανέμουν τα κοινά ΤΑC για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα, είναι ικανή να έχει σημαντικές αρνητικές συνέπειες επί της διατηρήσεως των ειδών αυτών, δεδομένου ότι οι αλιεία τους δεν θα ρυθμίζεται πλέον, από την ημερομηνία δημοσιεύσεως της εκδοθησομένης αποφάσεως μέχρι την έναρξη ισχύος των νέων διατάξεων οι οποίες θα καθορίζουν τις αλιευτικές δυνατότητες για τα εν λόγω είδη.

29 — Βλ. σημεία 29 και 30 των παρουσών προτάσεων.

30 — Το Δικαστήριο έχει κάνει χρήση της δυνατότητας αυτής αυτεπάγγελτης λήψεως υπόψη της ανάγκης διατηρήσεως σε ισχύ των αποτελεσμάτων των ακυρωθεισών διατάξεων, μεταξύ άλλων, στις αποφάσεις της 7ης Σεπτεμβρίου 2006, Ισπανία κατά Συμβουλίου (C-310/04, EU:C:2006:521, σκέψεις 138 έως 141), και της 22ας Οκτωβρίου 2013, Επιτροπή κατά Συμβουλίου (C-137/12, EU:C:2013:675, σκέψεις 78 έως 81).

93. Κατά συνέπεια, εκτιμώ ότι τα αποτελέσματα των διατάξεων αυτών πρέπει να διατηρηθούν σε ισχύ μέχρι την έναρξη ισχύος, εντός εύλογης προθεσμίας η οποία δεν πρέπει να υπερβαίνει τους έξι μήνες από την ημερομηνία δημοσιεύσεως της εκδοθησομένης αποφάσεως, νέων διατάξεων που καθορίζουν και κατανέμουν τις αλιευτικές δυνατότητες για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα σύμφωνα με την αρχή της σχετικής σταθερότητας.

VI – Πρόταση

94. Κατόπιν όλων των ανωτέρω, προτείνω στο Δικαστήριο:

— να δεχθεί την προσφυγή και, κατά συνέπεια, να ακυρώσει τις διατάξεις του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΕ) 1367/2014 του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2014, σχετικά με τον καθορισμό, για το 2015 και το 2016, των αλιευτικών δυνατοτήτων για τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη για ορισμένα αποθέματα ιχθύων βαθέων υδάτων, οι οποίες καθορίζουν και κατανέμουν τις ετήσιες αλιευτικές δυνατότητες για τα είδη γρεναδιέρος των βράχων (coryphaenoides rupestris) και κορδέλα (macrourus berglax) στα ενωσιακά και διεθνή ύδατα των ζωνών Vb, VI και VII, αφενός, καθώς και στα ενωσιακά και διεθνή ύδατα των ζωνών VIII, IX, X, XII και XIV, αφετέρου·

— να διατηρήσει σε ισχύ τα αποτελέσματα των διατάξεων αυτών μέχρι την έναρξη ισχύος, εντός εύλογης προθεσμίας η οποία δεν πρέπει να υπερβαίνει τους έξι μήνες από την ημερομηνία δημοσιεύσεως της εκδοθησομένης αποφάσεως, νέων διατάξεων που καθορίζουν και κατανέμουν τις αλιευτικές δυνατότητες για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα σύμφωνα με την αρχή της σχετικής σταθερότητας, και

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα και να κρίνει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.